

ת"פ 114/01 - מדינת ישראל נגד טל יצחק

31 ינואר 2021

בית המשפט המחוזי בחיפה
ת"פ 114-01 מדינת ישראל נ' יצחק
בפני כב' הנשיא רון שפירא
המאשימה (המשיבה)
מדינת ישראל

נגד
הנאשם (המבקש)
טל יצחק

נוכחים:

ב"כ המאשימה (המשיבה), עו"ד ראמי סלאמה

ב"כ הנאשם (המבקש), עו"ד אולג פרגין (סניגוריה ציבורית)

הנאשם (המבקש) נוכח

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

המבקש הורשע בעבירת הריגה ובעבירות תעבורה נוספות. בעת שנחקר מיד לאחר התאונה נשוא כתב האישום, נפסל רישונו ובהמשך נפסל עד לתום ההליכים.

ביום 8/5/2003 ניתנה הכרעת דין ולפיה זוכה הנאשם/המבקש מעבירת ההריגה וזאת מחמת הספק.

על פסק דינו של בית משפט זה הוגש ערעור, ע"פ 5302/03, שהתקבל ביום 12/8/2004. יוער כי בסופו של יום הורשע המבקש בעבירה של גרימת מוות ברשלנות לפי סעיף 304 לחוק העונשין ולא בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום המקורי.

לאחר שהתקבל הערעור חזר הדיון לבית המשפט לצורך הטיעון לעונש.

ביום 12/1/2005 ניתן גזר דין במסגרתו נגזר על המבקש עונש של 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 12 חודשי מאסר מותנה וכן פסילת רשיון לתקופה של 18 שנים.

במועד בו טענו הצדדים לעונש, לאחר שחזר הדיון לבית המשפט המחוזי, בשים לב להחלטת בית המשפט העליון, לא טען מי מהצדדים לענין ניכוי תקופת הפסילה וגם בית המשפט לא התייחס לנושא במסגרת גזר הדין.

אין מחלוקת בין הצדדים כי הכלל הוא שתקופת פסילה עד לתום ההליכים תנוכה מעונש הפסילה, למעט מקרים חריגים שבהם מנמק בית המשפט מדוע לא להורות על ניכוי כאמור (בדומה לכללים החלים על ניכוי תקופת מעצר עד תום ההליכים מתקופת מאסר).

במקרה זה, נראה כי ב"כ הצדדים דאז, כמו גם בית המשפט, שכחו את נושא הפסילה עד לתום ההליכים וזאת על רקע השתלשלות הדיון בעניינו של המבקש והדיון כולו התמקד בסוגיית משך המאסר.

אין ספק כי מדובר בטעות, כי הרי בית המשפט לא נימק מדוע בנסיבות המקרה קיימת הצדקה שלא לנכות את תקופת הפסילה של רישיון הנהיגה בשלב הראשון של הדיון מהתקופה שנגזרה בסופו של הליך.

בנסיבות שנוצרו ומאחר ומוסכם כי מדובר בטעות חריגה, סבור אני כי יש מקום לתקן את הטעות גם אם חלף זמן. אדגיש לענין זה כי מדובר בנסיבות חריגות, אשר טעותו של בית המשפט מתבררת לאחר חלוף שנים ואולם, משהתבררה הטעות, וכל הצדדים מסכימים לכך, יש לתקנה. עדיף תיקון טעות תוך חריגה מסדרי הדין המקובלים על פני הנצחת טעות ופגיעה בזכויות.

אשר על כן אני מתקן את הטעות שנפלה בגזר דיני שניתן ביום 12/1/2005 ומורה לנכות את תקופת פסילת הרישיון עד תום ההליכים מיום 6/11/2000, עד 8/5/2003, מתקופת הפסילה שגזר בית המשפט במסגרת גזר הדין, תקופה כוללת של 18 שנים.

מובן כי אין שינוי ביתר חלקי גזר הדין.

המבקש יוכל לפנות למשרד הרישוי ככל שתקופת הפסילה הסתיימה.

ניתנה והודעה היום י"ח שבט תשפ"א, 31/01/2021 במעמד הנוכחים.

רון שפירא, נשיא

הוקלדעלידיאיתפנקר